

men det er heller ikke for mig noget overbevisende i Henseende til, at 8 Timers Arbejdsdagen ikke skulde have været en Reform i rette Tid. Jeg kan ikke indse, at i en Krisetid som denne, hvor der Europa over er mange Millioner Medborgere i nødtvungen Lediggang, uden mindste Mulighed for at finde Beskæftigelse, og uden at hverken Regeringerne eller Arbejdsgiverne eller nogen anden kan anvise dem, hvor de skal gaa hen og tjene Brødet til sig selv og deres Familie, at der da skulde være god Fornuft i at tage til Orde for en Forlængelse af Arbejdstiden for det Antal, man kan beskæftige, altsaa tage til Orde, for at komme bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, hvor man har indført den. Det er rigtigt, at disse Bestræbelser er til Stede; men det kan ikke være overbevisende hverken for mig eller andre i saa Henseende med Hensyn til 8 Timers Arbejdsdagens større eller mindre Fortræffelighed. Jeg bemærkede, at den højtærede Indenrigsminister brugte Ordet Dogme, det kunde ikke nytte, at jeg kom med Dogmet om 8 Timers Arbejdsdagen under Armen. Jeg skal ikke opholde mig videre derved; men jeg skal blot nævne, at da Indførelsen af 8 Timers Dagen begyndte at blive aktuel, var jeg den, som paa mit Partis Vegne her i Landet først havde Lejlighed til at tage til Orde derfor i en parlamentarisk Forsamling, nemlig i Københavns Borgerrepræsentation, og jeg husker ganske tydeligt, at jeg netop ved den Lejlighed sagde til Embedsmændene, at det ikke var Mening at gaa til en dogmatisk Gennemførelse af 8 Timers Dagen. Jeg havde altsaa ikke den Gang noget Dogme under Armen, og jeg har det heller ikke i Dag. Jeg taler for en Reform, paa hvis Fortræffelighed jeg tror under de nuværende industrielle Former; men dogmatisk har jeg aldrig været og er det heller ikke i dette Tilfælde.

Indenrigsministeren (Kragh): Det kan naturligvis kun glæde mig, at det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) ikke ønsker en dogmatisk Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, men naar 8 Timers Arbejdsdagen skulde gennemføres ved Lov, hvad det ærede Medlem jo ønsker, skønner jeg ikke, at der indenfor en saadan vilde kunne blive Plads for det Hensyn til Erhvervenes forskellige Karakter, som maa tages, hvis man ikke skal komme ud i en dogmatisk Gennemførelse af en saadan Bestemmelse. Jeg tror ikke, at dette er Tiden eller Stedet til en indgaaende Diskussion om 8 Timers Arbejdsdagen, men jeg kan dog ikke lade være

med at anholde en Bemærkning, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds fremsatte, og som gik ud paa, at i en Tid som denne, hvor der er saa megen nødtvungen Lediggang, saa stor Arbejdsløshed, kan der virkelig ikke være Tale om at ønske Arbejdstiden forlænget, der maa et Middel netop være Arbejdstidens Indskrænkning. Dette er imidlertid efter min Opfattelse en uhyre Misforstaaelse; som det ærede Medlem og hans Parti er hildet i, og som ogsaa er af dogmatisk Art. Thi det ærede Medlem maa forstaa eller burde forstaa, at naar vi i dette Land som i saa mange andre Lande har et saa overvældende Antal af arbejdsløse, er det, fordi det færdige Produkts Pris ligger over den Pris, som den enkelte er i Stand til at yde for dette Produkt. Denne Pris bringer derfor Arbejdet til at svinde, til at visne. Vejen til at komme ud af disse Forhold er Arbejdets Billiggørelse, og dette kan ske baade ved en Lønsnæknning pr. Time og ved at øge Arbejdstimernes Tal for den samme Løn. Jeg tror derfor, at den Betragtning, det ærede Medlem i denne Forbindelse har gjort sig til Talsmand for, og som man stadig hører fremsat fra socialdemokratisk Side, er en Betragtning, som gaar paa tværs af de Interesser, vi i Virkeligheden alle er sat til at varetage.

Peder Hedebo: Den højtærede Ministers Argumentation mod 8 Timers Dagen er heller ikke mig ny, det er den samme, som man hører alle Vegne, og som man f. Eks. fremførte i Svejts, da man der ønskede midlertidig, som man kaldte det, at suspendere 8 Timers Løven, nemlig Talen om, at man ved længere Arbejdstid styrker Industrien i produktionsmæssig Henseende; men med det Samkvem, som findes og maa findes mellem Landene i det moderne Samfund, vil det ene Lands Skriden til en saadan Foranstaltning kunne medføre, at de andre følger efter, og der bliver saaledes i Stedet for et Kapløb om gode, sunde Produktionsforhold og Vilkaar for dem, der skal producere, et Kapløb om at forringe disse Forhold ved en forlænget Arbejdstid og Nedsættelse af Løn. Men noget saadant kan ikke være en lykkelig Udvikling, og vi fra socialdemokratisk Side vil til enhver Tid vende os derimod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.
vedtoges uden Afstemning.